

Тож пізнавальна самостійність студентів має місце при проблемному викладанні: повідомлення нового матеріалу здійснюється самим педагогом. Поставивши проблему, викладач розкриває шляхи її вирішення, демонструє студентам хід наукового мислення, змушує їх стежити за діалектичним рухом думки до істини і робить їх як би співучасниками наукового пошуку.

Зауважимо, що технологія проблемного навчання, як і інші технології має як негативні так і позитивні сторони.

Негативні сторони проблемного навчання: великі витрати часу на досягнення запланованих результатів, слабка керованість пізнавальної діяльності студентів.

Але переваги проблемного навчання: сприяє не тільки придбання студентами необхідної системи знань, умінь і навичок, а й досягнення високого рівня їх креативного розвитку мислення; формування в них здатності до самостійного добування знань шляхом власної творчої діяльності; забезпечує міцні результати навчання.

Розглянувши питання «проблемне навчання» як перспективна технологія для підготовки фахівців ми прийшли до висновку, що успішність застосування інноваційних навчальних технологій в освітньому процесі вищої школи багато залежить від умов їх реалізації, до яких відносяться: особливості навчального закладу; готовність педагога до адаптації щодо освоєння і впровадження інноваційних навчальних технологій а також матеріально-технічна база.

Список використаних джерел:

- Мисковець Н. О. Переваги використання проблемного методу у професійній підготовці магістрів. / Журнал «Молодий вчений» № 5.1. (45.1) травень, 2017 р. / [Електронний ресурс] /) fail:///C:/Users/Admin/Desktop/18%20(1).pdf

2. Шепеленко Т. Л. Теоретичні засади проблеми пізнавальної активності і самостійності студентів. / Вісник Університету ім. Альфреда Нобеля. ISSN2522-9133 (online): Серія «Педагогіка і психологія» // Педагогічні науки. № 3, 2017. – с. 115.

УМОВИ ПРАЦІ ТА ФАКТОРИ ЇХ ФОРМУВАННЯ

Єгізарян А. С. здобувач вищої освіти ;

Курепін В.М., канд. екон. наук, старший викладач

Миколаївський національний аграрний університет

Зустріти загрозу у вигляді різних негативних факторів має можливість кожен працюючий на виробництві. В процесі трудової діяльності на організм людини чиниться своєрідний тиск несприятливими виробничими факторами. Умови праці формуються під впливом різних взаємопов'язаних чинників та впливають на здоров'я, працездатність людини, на його ставлення до праці та ступінь задоволеності нею, на ефективність праці та інші економічні результати виробництва.

Уміла організація праці знижує ступінь небезпечного впливу умов праці на людський організм і створює зручні і комфортні умови [1]. Домогтися цього можна, установивши контроль за дотриманням відповідних нормативів, що

регулюють умови праці, а також розробивши і реалізувавши міри захисту від несприятливого і шкідливого впливу виробничого середовища.

Застосування засобів колективного та індивідуального захисту (ЗІЗ) є одним із заходів запобігання або зменшення впливу на працюючих шкідливих і небезпечних виробничих чинників [2]. Чинне законодавство з охорони праці передбачає, що працівники певних професій на роботах зі шкідливими та небезпечними умовами праці, а також роботах, пов'язаних із забрудненням, або таких, що здійснюються у несприятливих метеорологічних умовах, повинні за встановленими нормами забезпечуватися спеціальним одягом, спеціальним взуттям, іншими засобами індивідуального захисту.

Засоби захисту працюючих за призначенням поділяються на дві категорії: засоби колективного захисту і засоби індивідуального захисту та призначені для: нормалізації повітряного середовища виробничих приміщень і робочих місць; нормалізації освітлення виробничих приміщень і робочих місць; захисту від іонізуючих, інфрачервоних, ультрафіолетових, електромагнітних, лазерних, магнітних та електричних полів; захисту від шуму, вібрації; захисту від ураження електричним струмом; захисту від дії механічних факторів; захисту від хімічних факторів; захисту від високих і низьких температур навколишнього середовища.

На жаль, виробничі процеси при їх розвитку та оновленні не стають менш небезпечними і шкідливими [3]. Практика показує, що потенційна небезпека і шкідливість виробництва поступово зростає, а це викликає необхідність вдосконалення системи безпеки, щоб успішно протистояти зростаючій небезпеці.

Для створення високонадійних систем безпеки на підприємстві роботодавцю необхідно створити надійну систему захисту виробничого процесу від небезпечних і шкідливих факторів. Забезпечити функції безпеки виробничих процесів можуть:

- система захисту виробничого процесу від небезпечних і шкідливих факторів з необхідною (або оптимальною) надійністю забезпечення функцій безпеки [4];
- системи профілактичного обслуговування захисту, які забезпечують підтримку надійності її функціонування на необхідному (або оптимальному) рівні;
- спеціалізована служба по управлінню системою безпеки і забезпеченням необхідної (або оптимальної) надійності її функціонування [5].

Безпеку на виробництві слід приймати як комплексну систему заходів тих, хто працює від небезпек. Для забезпечення безпеки повинно бути вирішено три завдання:

- перше - повний детальний аналіз небезпек, що формуються на підприємстві [6];
- друге - розроблення ефективних заходів захисту працюючих від виявлених небезпек (під ефективними мається на увазі такі заходи захисту, які при мінімумі матеріальних витрат забезпечать максимальний ефект);
- третє - розроблення ефективних заходів захисту від залишкового ризику (забезпечити абсолютну безпеку трудової діяльності не можливо).

Безпечні умови праці – це стан умов праці, за якого вплив на працівника небезпечних і шкідливих виробничих чинників усунено, або їх значення не перевищує гранично допустимих рівнів або гранично допустимих концентрацій[7].

Отже, при вирішенні питань пов'язаних з безпечними умовами праці на підприємстві необхідно чітко уявляти сутність виробничих процесів, щоб правильно визначити способи (найбільш придатні до кожного конкретного випадку), які усувають вплив на організм людини шкідливих і небезпечних факторів, а також (по можливості) професійні захворювання і травматизм.

Список використаних джерел:

1. Радіонов М. О. Визначення основних напрямів профілактики травматизму на підприємствах сільського господарства / М. О. Радіонов, Д. Д. Марченко, В. М. Курепін // Вісник аграрної науки Причорномор'я. - 2019. - Вип. 1 (101). - С. 111-117. - DOI: 10.31521/2313-092X/2019-1(101)-16.

URL:[123456789/6105](http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6105).

2. Кулабухова Н. Ю. Безпечна праця, як чинник збереження урожаю // Актуальні проблеми життєдіяльності людини в сучасному суспільстві : тези доповідей здобувачів вищої освіти інженерно-енергетичного факультету та інших учасників освітнього процесу за результатами тематичного «круглого столу» на інженерно-енергетичному факультеті, м. Миколаїв, 18-20 листопада 2020 р. Миколаїв : Миколаївський національний аграрний університет, 2020. С. 99-102. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/8154>.

3. Курепін В. М. Причини приховування нещасних випадків на виробництві та їхні наслідки / В. М. Курепін, А. В. Демченко // День Землі - Earth Day [Електронний ресурс] : тези доповідей здобувачів вищої освіти спеціальностей 071 «Облік і оподаткування», 072 «Фінанси, банківська справа та страхування» та інших учасників освітнього процесу за результатами тематичного «круглого столу» на обліково-фінансовому факультеті, м. Миколаїв, 22 квітня 2020 року. - Миколаїв : МНАУ, 2020. – С. 23-25. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/7039>.

4. Вишняков Д.С. Запобігання професійним захворюванням і виробничому травматизму – запорука підвищення конкурентоспроможності підприємства / Д.С. Вишняков // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу України: 32-ї студентської науково-теоретичної конференції, 18-20 березня 2020 р., Миколаїв. – Миколаїв : МНАУ, 2020 – С. 71 – 74. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/7022>.

5. Іваненко В. С. Органи управління в конфліктних і надзвичайних ситуаціях // Глобальні цілі сталого розвитку – безпека світу, соціально-економічні та екологічні прояви, можливості активізації партнерства : тези доповідей - здобувачів вищої освіти денної й заочної форм навчання за результатами щорічного тематичного «круглого столу» на обліково-фінансовому факультеті, м. Миколаїв, 12 листопада 2020 р. Миколаїв : Миколаївський національний аграрний університет, 2020. С. 29-31. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/8203>.

6. Курепін В. М. Механізм управління безпекою вітчизняних підприємств на засадах маркетингу // Сучасний маркетинг: стратегічне управління та інноваційний розвиток : матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції присвяченої до 90-ча заснування Харківського національного технічного університету сільського господарства ім. П. Василенка, 17-18 жовтня 2020 року. Харків : Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка, 2020. С. 154-158. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/8183>.

7. Основи охорони праці : змістовий модуль № 2. «Основи фізіології, гігієни праці». Тема № 5. «Основи фізіології та гігієни праці» : конспект лекції / уклад. В. М. Курепін. – Миколаїв : МНАУ, 2021. – 20 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9869>.

ПРОФСПІЛКОВИЙ РУХ ЯК ЯКІСНА СИСТЕМА СОЦІАЛЬНИХ ГАРАНТІЙ Дуда Є. О. здобувач вищої освіти; Курепін В.М., канд. екон. наук, старший викладач

Миколаївський національний аграрний університет

Однією з найважливіших ознак ефективної соціальної політики є існування якісної системи соціальних гарантій. Серед принципів формування сучасної системи державних соціальних стандартів і нормативів, яка створюється з метою забезпечення визначених Конституцією України соціальних прав та державних соціальних гарантій [1]. На сьогоднішній день, питання про охорону праці та безпеку здоров'я працівників на виробництві все ще стоять на одному з перших місць у нашій країні. Законодавча база України з питань безпеки на виробництві потребують багатьох поправок та змін.

Трудове законодавство покликано створити, зокрема, достатній рівень гарантій, аби людина могла не просто реалізовувати своє право на працю, але і робити це продуктивно та безпечно [2]. Саме з цієї причини охорона праці - є вкрай важливим інститутом трудового права, який містить норми, що покликані забезпечити гідні умови праці, зменшення кількості нещасних випадків на виробництві, підвищення рівня ефективності підприємств та загалом дотримання безпечних умов праці у будь-якій сфері трудової зайнятості працівника [3].

Попри те, що питання забезпечення охорони праці постало перед людською спільнотою вже давно, повністю воно й досі не вирішено. Ще сто – сто п'ятдесят років тому, коли працівник, приступаючи до роботи в несприятливих умовах, неминуче брав на себе ризик травм або захворювань з'явилися перші соціальні реформатори.

У період 1850-1900 років, коли більшість розвинених країн, таких як США та країни Європи переживали промисловий ривок а працівники в цей час отримували багаж проблем, ризикуючи своїм здоров'ям працею у тяжких та небезпечних умовах реформатори почали об'єднуватися у різні спілки та товариства. Вони агітували за покращення умов праці, вимагали від роботодавців 8-годинний робочий день, боролись за інші права тих хто працює.